

Az ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)
2004. június 30.*

A T-317/01. sz. ügyben,

az **M+M Gesellschaft für Unternehmensberatung und Informationssysteme mbH** (székhelye: Frankfurt am Main [Németország], képviseli: M. Treis ügyvéd)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviselek: S. Laitinen és U. Pfléghar, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó az Elsőfokú Bíróság előtt:

* Az eljárás nyelve: német.

a **Mediametrie SA** (székhelye: Párizs [Franciaország], képviseli kezdetben: D. Dupuis-Latour ügyvéd, később: S. Szilvasi ügyvéd)

beavatkozó,

az OHIM első fellebbezési tanácsának a Mediametrie SA és az M+M Gesellschaft für Unternehmensberatung und Informationssysteme mbH közötti felszólalási eljárás során az R 698/2000-1. sz. ügyben 2001. október 2-án hozott határozata ellen benyújtott keresete tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (második tanács),

tagjai: J. Pirrung tanácselnök, A. W. H. Meij és N. J. Forwood bírák,

hivatalvezető: D. Christensen tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2003. december 16-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

Előzmények

- 1 1996. november 29-én a felperes a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i, módosított 40/94/EK tanácsi rendelet (HL 1994. L 11, 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) alapján közösségi védjegy-bejelentési kérelmet nyújtott be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz (védjegyek és formatervezési minták) (a továbbiakban: OHIM).
- 2 A lajstromoztatni kívánt védjegy az M+M EUROdata megjelölés volt.
- 3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 9., 16., 35., 41. és 42. osztályba tartozó árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban tették, az alábbi leírással:

— 9. osztály: „informatikai szoftverek”;

- 16. osztály: „az élelmiszer-kereskedelmi kutatásokkal kapcsolatos publikációk és szakfolyóiratok”;

  - 35. osztály: „piackutatás, piacelemzés és kereskedelmi kutatások, vállalkozásoknak nyújtott marketing- és forgalmazással kapcsolatos tanácsadói szolgáltatás”;

  - 41. osztály: „marketinggel és forgalmazással kapcsolatos szemináriumok és egyéb továbbképzési programok”;

  - 42. osztály: „adatbank-szolgáltatás”.
- 1 A védjegybejelentés a *Közösségi Védjegyértesítő* 1998. június 29-i, 46/98. számában került meghirdetésre.
- 5 1998. szeptember 29-én a beavatkozó a 40/94 rendelet 42. cikke (1) bekezdése alapján felszólalt a megjelölés védjegyként történő lajstromozásával szemben.
- 6 A felszólalás az EURODATA TV védjegyén alapult, amely az alábbi lajstromozások tárgya:
- ír bejegyzés, lajstromszám: 201 060, 1996. július 1-je;

- francia bejegyzés, lajstromszám: 92 414 002, 1992. április 7.;

- nemzetközi bejegyzés, lajstromszám: 591 515, 1992. szeptember 25., a Benelux államokra, Spanyolországra, Olaszországra és Portugáliára kiterjedő hatállyal.

- 7 A felszólalás a védjegybejelentésben szereplő szolgáltatások, így a „piackutatás, piacelemzés és kereskedelmi kutatások, vállalkozásoknak nyújtott marketing- és forgalmazással kapcsolatos tanácsadói szolgáltatás; marketing- és forgalmazással kapcsolatos szemináriumok és egyéb folyamatos képzési programok” vonatkozásában történő lajstromozás ellen irányult.

- 8 A felszólalás a francia és a nemzetközi bejegyzésben szereplő szolgáltatásoknak csupán egy részén alapult, nevezetesen a 35. osztályba tartozó, „kereskedelmi információ gyűjtése és szolgáltatása, különös tekintettel az audiovizuális szektorban végzett piac- és közvélemény-kutatásra” megjelölésű szolgáltatáson.

- 9 A felszólalás továbbá az ír bejegyzésen alapult, az alábbi, a 35. osztályba tartozó szolgáltatások vonatkozásában: „kereskedelmi információ gyűjtése és szolgáltatása, piackutatás; reklámszolgáltatás; ipari vagy kereskedelmi vállalkozásoknak nyújtott tanácsadás és segítségnyújtás; kereskedelmi statisztikák elkészítése és szolgáltatása; marketingtanulmányok, piackutatás és -elemzés.

- 10 Felszólalása alátámasztására a beavatkozó a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjában megjelölt viszonylagos kizáró okokra hivatkozik.

- 11 Mivel a felszólalási osztály úgy ítélte meg, hogy nem áll fenn az összetévesztés veszélye, 2000. április 20-i határozatával elutasította a felszólalást, és a beavatkozót a költségek megfizetésére kötelezte.
- 12 2000. június 16-án a beavatkozó a 40/94 rendelet 59. cikke alapján fellebbezést nyújtott be a határozat ellen.
- 13 Az első fellebbezési tanács 2001. október 2-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) megsemmisítette a felszólalási osztály határozatát, és további eljárás céljából visszautalta elé az ügyet, hogy adjon helyt a védjegybejelentési kérelemben található azon áruk és szolgáltatások vonatkozásában, amelyek bejegyzését nem utasította el, nevezetesen a 9. osztályba tartozó „informatikai szoftverek”, a 16. osztályba tartozó „élelmiszer-kereskedelmi kutatásokkal kapcsolatos publikációk és szakfolyóiratok”, valamint a 42. osztályba tartozó „adatbank-szolgáltatás”. Egyúttal kötelezte a felperest a felszólalási és fellebbezési eljárás során felmerült költségek viselésére.
- 14 A megtámadott határozat érvei az alábbiakban foglalhatóak össze.
- 15 Ami a szóban forgó szolgáltatásokat illeti, a fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy azok részben azonosak és részben nagyon hasonlóak (lásd a megtámadott határozat 19., illetve 20. pontját).
- 16 Ami a szóban forgó megjelölést illeti, a fellebbezési tanács először is úgy ítélte meg, hogy az „EURODATA” és az „EURODATA” megjelölések azonosak, mivel a közönség nem figyel fel a kis- és nagybetűk közötti különbségre. Majd úgy ítélte meg, hogy még ha az „eurodata” kifejezésnek megkülönböztetőképességet tulajdonítana is, a kérdéses megjelöléseket olyan mértékben kellene hasonlóknak

minősíteni, hogy azok összetéveszthetőségre adnak okot, ellenben ha úgy véli, hogy a kifejezésnek alapvetően nincsen megkülönböztető képessége, a hangsúly a megjelölés egyéb részére, különösen az „M+M” elemre tevődik, és ily módon a megjelöléseket különbözőnek kell tekinteni (a megtámadott határozat 13. pontja).

- 17 Ebből a szempontból a fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy az „eurodata” szó részben rendelkezik megkülönböztető képességgel. A fellebbezési tanács szerint kevésbé valószínű, hogy az érintett vásárlóközönség egészen pontosan tisztában van a kifejezés tartalmával. A felperes által az interneten végzett keresések arra világítottak rá, hogy az „eurodata” szó számos üzleti tevékenységhez kapcsolódik, bármiféle egyéb kapcsolat nélkül, ami azt mutatja, hogy távolról sem bír pontos meghatározással. Mindezen felül a fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy a szó a korábbi és a bejelentett védjegy jellegzetes elemeként fogható fel, így a két megjelölést nem lehet összehasonlítani, ha a szótól elvonatkoztatunk (a megtámadott határozat 14. és 15. pontja).
- 18 A fentiekre tekintettel a fellebbezési tanács egyrészt úgy ítélte meg, hogy a bejelentett védjegy két, egymástól megkülönböztethető kifejezésből áll, melyből az „eurodata” kifejezés a domináns, másrészt hogy a korábbi védjegy mindössze egyetlen megkülönböztető elemmel (EURODATA) bír, minthogy a „TV” rövidítés leíró jellegű. A fellebbezési tanács mindebből arra a következtetésre jutott, hogy a közönség azt gondolhatja, hogy a két védjegy azonos kereskedelmi forrásból származik (a megtámadott határozat 16–18. pontja).

Az eljárás

- 19 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2001. december 17-én benyújtott keresetlevelében a felperes német nyelvű keresetet terjesztett elő.

- 20 Tekintettel arra, hogy a rendelkezésre álló határidőig a többi fél nem nyújtott be kifogást az ellen, hogy az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás nyelve a német legyen, az Elsőfokú Bíróság jelen eljárás nyelveként a németet jelölte meg.
- 21 Az OHIM és a beavatkozó 2003. április 25-én és május 16-án nyújtották be válaszbeadványukat az Elsőfokú Bíróság Hivatalához.

A felek kérelmei

- 22 A felperes az kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
  - kötelezze az OHIM-ot a felperes költségeinek viselésére.
- 23 A tárgyaláson a felperes előadta, hogy kérelmében csak abban a mértékben kéri a megtámadott határozat hatályon kívül helyezését, amennyiben az megsemmisítette a felszólalási osztály határozatának számára kedvező részét.
- 24 Az OHIM azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:
- utasítsa el a keresetet;

— kötelezze a felperest a költségek viselésére.

25 A beavatkozó azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

— tartsa hatályban a megtámadott határozatot;

— teljes egészében utasítsa el a keresetet;

— kötelezze a felperest a beavatkozó részéről felmerült költségek viselésére.

Indokolás

A felek érvei

26 Keresetének alátámasztásaként a felperes egyetlen jogalapra hivatkozik, a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére, amennyiben a fellebbezési tanács tévesen helyezkedett arra az álláspontra, hogy fennáll az összetévesztés veszélye.

27 A szóban forgó megjelölésekkel kapcsolatban a felperes először is fenntartja, hogy a korábbi védjegy kizárólag leíró jellegű elemekből áll.

- 28 A szóban forgó megjelölések vizuális és hangzásbeli összehasonlításáról szólva a felperes a továbbiakban előadja, hogy az „M+M” elem csak a bejelentett védjegyben szerepel, és az „eurodata” elemnél jellemzőbb rá. A megjelölések fogalmilag tehát eltérőek, mivel az „M+M” megjelölés a felperes nevét jelzi, míg a „TV” megjelölés a beavatkozó üzleti tevékenységére utal.
- 29 A szóban forgó szolgáltatások kapcsán — a védjegy lajstromozása iránti kérelemben foglaltakat és a 35. osztályba tartozást illetően — a felperes előadja, hogy a megjelölésükből következik, hogy csak a marketingre és az adatterjesztésre vonatkoznak. Ezeket a szolgáltatásokat azonban leginkább az élelmiszeriparban dolgozók veszik igénybe. Ezenkívül a korábbi védjegy által védett szolgáltatások listájából következik, hogy — mint ahogy azt a beavatkozó neve is mutatja — ezeket a szolgáltatásokat kizárólag a média területén nyújtják. Végül a szóban forgó szolgáltatások által összegyűjtött adatok típusa is eltérő.
- 30 A felperes mindezt azzal egészíti ki, hogy amennyiben a szóban forgó szolgáltatások hasonlóságára lehet következtetni, úgy a beavatkozó az egész Közösségben megtilthatná az „eurodata” megjelölést tartalmazó valamennyi védjegy használatát és ezzel összefüggő adatgyűjtést.
- 31 Ami a védjegy-bejelentési kérelemben megjelölt és a 41. áruosztályba tartozó szolgáltatásokat illeti, a felperes fenntartja, hogy az a tény, miszerint ezek más osztályba tartoznak, mint a korábbi védjegy által védett szolgáltatások, mindenképpen arra utal, hogy a kérdéses szolgáltatások között — bizonyos kivételektől eltekintve — nincs hasonlóság. Ugyanakkor itt nincs szó kivételről, mivel az előbbi szolgáltatások a szakképzésre, míg utóbbiak az információszerezésre és -nyújtásra vonatkoznak.

- 32 A felperes hozzáteszi, hogy a fellebbezési tanács érvelése végső soron annak elismeréséhez vezetne, hogy egy meghatározott területen kínált szolgáltatásokra vonatkozó és a 35. osztályba tartozó védjegy az ugyanezen területhez tartozó, de szakképzésre irányuló szolgáltatások vonatkozásában is automatikusan oltalmat élvez.
- 33 Az OHIM fenntartja, hogy a szóban forgó megjelölések kapcsán az „eurodata” megjelölés valóban megkülönböztetőképeséggel rendelkezik, és e megjelölések domináns részét képezi. Ezenfelül arra hivatkozik, hogy a korábbi védjegy az EURODATA TV megjelölésből áll, és nem pusztán az „eurodata” elemből.
- 34 Ezt követően az OHIM előadja, hogy a szóban forgó megjelölések vizuálisan hasonlóak, mivel mindegyik tartalmazza az „eurodata” szót, valamint még egy rövid szóelemet. Az OHIM szerint bár az „M+M” elem megkülönböztető, még nem szorítja háttérbe az „eurodata” elemet.
- 35 A hangzás alapján a kérdéses megjelölések annyiban hasonlóak, hogy hosszú és könnyen kiejthető szóként teljes egészében megismétlik az „eurodata” kifejezést, amely a kiejtéskor és az egyes részek hangzásában is domináns.
- 36 A fogalmi hasonlóságot illetően az OHIM arra hivatkozik, hogy az átlagos fogyasztó az „eurodata” részre figyel és az „M+M” elem hozzáadásának nincsen különösebb jelentősége a kérdéses megjelölések összehatását illetően.
- 37 A szóban forgó szolgáltatásokat illetően az OHIM a 35. osztályba tartozóakkal kapcsolatban megerősíti, hogy összehasonlításuk csakis magára a megjelölésre korlátozódhat. Ez utóbbi ugyanakkor nem igazolja a felperes által javasolt korlátozásokat, hanem azt mutatja, hogy a szolgáltatásoknak ugyanaz a célközönsége.

- 38 Ami a védjegy-bejelentési kérelemhez kapcsolódó és a 41. áruosztályba tartozó szolgáltatásokat illeti, az OHIM előadja, hogy a szolgáltatások és a szakképzés tárgyát képező „marketing és terjesztés” túlzottan széles területet fed le, melybe még a 35. osztályba tartozó és a korábbi védjegy által oltalmazott „kereskedelmi statisztikák elkészítése és szolgáltatása” is beletartozik. Így tehát valószínű, hogy a közönség azt fogja hinni, hogy az előbbi szolgáltatások a beavatkozó üzleti tevékenységének kiterjesztését képezik.
- 39 Az OHIM hozzáteszi, hogy a 40/94 rendelet végrehajtására vonatkozó szabályokról szóló, 1995. december 13-i 2868/95/EK bizottsági rendelet (HL L 303., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 189. o.) 2. szabályának (2) pontja kimondja, hogy az áruk és szolgáltatások osztályozása kizárólag adminisztratív célokat szolgál.
- 40 Az érintett vásárlóközönséggel kapcsolatban az összetévesztés veszélyének mérlegelése során az OHIM a tárgyaláson előadta, hogy a kérdéses szolgáltatások — különösen a 41. osztály szerinti szakképzés — iránt nem kizárólag vállalkozások érdeklődnek.
- 41 A beavatkozó arra hivatkozik, hogy az „eurodata” kifejezés megkülönböztető, mivel az igényelt szolgáltatások vonatkozásában megléte se nem szükséges, se nem leíró jellegű, és valójában új szó (neologizmus).
- 42 Ami az EURODATA TV védjegy megkülönböztetőképességét illeti, a beavatkozó a tárgyaláson kiemelte, hogy mint az alperes felszólalásának alátámasztására felhozott lajstromokból is kiderül, bejegyzéséhez számos nemzeti védjegy hivatal hozzájárult.

- 43 A szóban forgó megjelöléseket illetően a beavatkozó megerősíti, hogy összbemnyomásuk terén hasonlóságot mutatnak egymással, mivel mindkettő megismétli az „eurodata” kifejezést, illetve vizuális megjelenésükben, hangzásban és fogalmilag is hasonlóak. A vizuális megjelenést illetően a beavatkozó kifejti, hogy a megjelölések mindegyikében szerepel az „eurodata” elem, valamint egy második, két betűből álló elem. Hangzásukban hasonlóak, mivel mindkettő megismétli az „eurodata” kifejezést. Fogalmilag a két megjelölés szintén azonos.
- 44 A kérdéses szolgáltatásokat illetően a beavatkozó előadja, hogy azok azonosak vagy hasonlóak.
- 45 Az összetévesztés veszélyének értékelésekor vizsgált releváns közönséget illetően a beavatkozó a tárgyaláson csatlakozott az OHIM által képviselt állásponhoz.
- 46 Végül a beavatkozó a tárgyaláson kifejtette, hogy noha a bejelentett védjegy betűi ugyanolyan méretűek, 1993-ban az „M+M EUROdata” németországi lajstromozásakor a felperes kérelmének megfelelően az „eurodata” elem sokkal kisebb betűvel került bejegyzésre, mint az „M+M”. Mindebből következően a felperes maga is elismerte, hogy az „eurodata” elem megkülönböztetőképeséggel bír.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 47 A 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében valamely korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók összetéveszthetik a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt.

- 48 Az Európai Bíróság és az Elsőfokú Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint az összetéveszthetőséget átfogóan kell értékelni az alapján, milyen képet alkot az érintett vásárlóközönség a megjelölésről és a szóban forgó árukról, és figyelembe kell venni valamennyi, a jelen ügyben releváns tényezőt, különösen a megjelölések és a megjelölt áruk és szolgáltatások hasonlósága közötti kölcsönös függőséget (lásd az Elsőfokú Bíróság T-162/01. sz., Laboratorios RTB kontra OHMI — Giorgio Beverly Hills ügyben [ún. GIORGIO BEVERLY HILL- ügy] 2003. július 9-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-2821. o.] 31–33. pontját, valamint a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). Az összetéveszthetőség átfogó mérlegelésénél az ütköző megjelölések vizuális, hangzásbeli és fogalmi hasonlósága tekintetében az ezek által keltett együttes benyomást kell alapul venni, különösen a megkülönböztető és domináns jegyeiket (lásd az Elsőfokú Bíróság T-292/01. sz., Phillips-Van Heusen kontra OHIM — Pash Textilvertrieb und Einzelhandel ügyben [ún. BASS-ügy] 2003. október 14-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-4335. o.] 47. pontját, valamint a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot].
- 49 Mindezen megfontolások fényében tehát az összetévesztés veszélyének mérlegelésekor először is az érintett vásárlóközönséget kell meghatározni, majd össze kell hasonlítani egyrészt a kérdéses szolgáltatásokat, másrészt a kérdéses megjelöléseket.

Az érintett közönségről

- 50 A fellebbezési tanács nem vizsgálta azt a kérdést, hogy az összetévesztés veszélyének mérlegelése szempontjából melyik az érintett vásárlóközönség.
- 51 Ezzel kapcsolatban meg kell állapítani, hogy a kérdéses szolgáltatások megjelöléséből következően a célcsoport nem az átlagos fogyasztókból, hanem a szakmabeliekből álló közönség (lásd a fenti 7. pontban idézett „piaci”, „kereskedelmi”, „vállalkozások”, „marketing” és a „terjesztés”, valamint a 8. pontban idézett „kereskedelmi”, valamint a 9. pontban idézett „kereskedelmi”, „ipari”, „marketing” és „piaci” kifejezéseket).

- 52 Megállapítható, hogy a szakmai közönség a szolgáltatások kiválasztása során valószínűleg különös figyelmet fordít a kérdéses megjelölésekre.
- 53 Nem fogadható el a felperes azon érve, amely szerint az érintett közönség olyan szakmai közönség, amely szakmai szolgáltatások iránt érdeklődik. Igaz, hogy a kérdéses szakmai közönség bizonyos fokú szakosodást feltételez. Ugyanakkor — bár a fenti 51. pontban felsorolt fogalmakból az következik, hogy a célközönség szakmabeliekből áll — nem lehet arra következtetni, hogy ezek mindegyike a kérdéses szolgáltatások által lefedett egyes területek szakembere is egyben, illetve arra sem, hogy jelen esetben különösen szűk közönségről volna szó.
- 54 Az OHIM és a beavatkozó által felhozott érveket illetően — melyek szerint nemcsak a vállalkozásokat érdeklik a szóban forgó szolgáltatások, különösen a képzési szolgáltatások — elegendő azt tudomásul venni, hogy — a szolgáltatások leírására a fenti 51. pontban használt fogalmak értelmében — a célközönségnek végső soron a szakmabeliek is ugyanúgy részesei.

A szóban forgó szolgáltatásokról

- 55 Jelen esetben a felszólalás egy, a 35. osztályba tartozó szolgáltatások összessége vonatkozásában lajstromozott korábbi védjegy és részben a 35., részben a 41. osztályba tartozó szolgáltatáshoz kapcsolódó védjegy lajstromozása ellen irányul (lásd a fenti 7–9. pontot). Mindebből következően két összehasonlítást kell elvégezni: egyik a védjegy-bejelentési kérelemben megjelölt és a 35. osztályba tartozó szolgáltatásokra, a másik az e kérelemben megjelölt és a 41. osztályba tartozó szolgáltatásokra vonatkozik.

— A védjegy-bejelentési kérelemben megjelölt és a 35. osztályba tartozó szolgáltatásokról

- 56 A fellebbezési tanács arra a megállapításra jutott, hogy a védjegy-bejelentési kérelemben megjelölt és a 35. osztályba tartozó szolgáltatások, valamint az ugyanezen osztályba tartozó, a korábbi védjegy által védett szolgáltatások azonosak.
- 57 E tekintetben megemlítendő, hogy a kérdéses szolgáltatásoknak a 3., 8. és 9. pontban részletezett megjelöléséből következik, hogy a 35. osztályba tartozó és a korábbi védjegy által védett szolgáltatások megfelelnek a védjegy-bejelentési kérelem által megjelölt és ugyanezen áruosztályba tartozó szolgáltatásokkal. Megállapítható tehát, hogy a szolgáltatások e két csoportja között azonosság áll fenn.
- 58 A szóban forgó szolgáltatások különböző területeken történő felkínálásával kapcsolatos, a felperes által előadott érvek, illetve az e szolgáltatásokra vonatkozó információ eltérő mivolta nem olyan tényező, amely módosítaná ezt a megállapítást. A fellebbezési tanács a megtámadott határozat 19. pontjában helyesen állapította meg, hogy az egyes megjelölések esetén a bejegyzett szolgáltatások árujegyzékét kell alapul vennie. Először is a védjegy-bejelentési kérelemben megjelölt és a 35. osztályba tartozó szolgáltatások alapján nem állapítható meg, hogy e szolgáltatások kizárólag az élelmiszer-kereskedelemre vonatkoznak. Másodsorban a korábbi védjegy által oltalmazott szolgáltatások alapján azt sem lehet megállapítani, hogy ezek kizárólag a médiára vonatkoznak. Harmadsorban a kérdéses szolgáltatások megjelölése alapján az sem állapítható meg, hogy az általuk előírányzott információk eltérő típusúak-e. Így tehát kiemelendő, hogy a lajstromoztatni kívánt védjegynek az adott szektorban vagy piacon tervezett használata nem vehető figyelembe, minthogy a bejegyzés nem tartalmazhat ilyenfajta korlátozást.
- 59 A nevezett szolgáltatások esetleges hasonlóságának megítélésekor nincsen jelentősége annak az érvelésnek, amely szerint a kérdéses szolgáltatások közötti esetleges

hasonlóság elismerése lehetővé tenné, hogy a beavatkozó megtilthassa az „eurodata” szót tartalmazó többi védjegynek a Közösség területén történő és adatok gyűjtésére vonatkozó használatát.

— A védjegy-bejelentési kérelemben megjelölt és a 41. osztályba tartozó szolgáltatásokról

- 60 A fellebbezési tanács megállapította, hogy egyrészt a védjegy-bejelentési kérelemben megjelölt, a 41. osztályba tartozó szolgáltatások, másrészt a korábbi védjegy által oltalmazott, a 35. osztályba tartozó szolgáltatások nagyon hasonlóak.
- 61 Ezt figyelembe véve megállapítható, hogy — mint arra a felperes is hivatkozik — a védjegy-bejelentési kérelemben megjelölt és a 41. osztályba tartozó szolgáltatások a szakképzéshez tartoznak, így természetüknél fogva különböznek a korábbi védjegy által oltalmazott szolgáltatásoktól.
- 62 Ugyanakkor a képzési szolgáltatások megjelöléséből is kiderül, hogy azok a marketing és terjesztés témakörébe tartoznak. Vagyis — mint azt a megtámadott határozat 20. pontja és az OHIM is meggyőzően megállapította — a korábbi védjegy által oltalmazott „kereskedelmi információk szolgáltatása és gyűjtése”, „kereskedelmi kutatások”, „reklámszolgáltatás”, „marketingtanulmányok”, valamint „piacelemzés és -kutatás” szintén a marketing és a terjesztés területéhez tartozik, mivel „napjaink üzleti világában egyetlen marketingtevékenység sem hozhat eredményt e szolgáltatások igénybevétele nélkül”. Ebből következően — mivel a kérdéses szolgáltatásokat hasonló megjelöléssel látták el — a korábbi védjegy által oltalmazott szolgáltatásokat ismerő szakemberek jó okkal gondolhatják, hogy a védjegy-bejelentési kérelem által érintett szolgáltatások csak az előbbi szolgáltatásokat nyújtó vállalkozás egy újabb tevékenységi területét jelzik.

- 63 Mindebből következik, hogy szoros kapcsolat áll fenn a kérdéses szolgáltatások címzettjei között, és hogy e szolgáltatások kiegészítő jelleget öltenek magukra. Mindebből tehát következik, hogy a szolgáltatások hasonlóak (ezzel kapcsolatban lásd az Elsőfokú Bíróság T-388/00 sz., Institut für Lernsysteme kontra OHIM — Educational Services ügyben (ún. ELS-ügy) 2002. október 23-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-4301. o.] 56. pontját).
- 64 Ezt a következtetést a felperes azon érvelése sem cáfolja, amely szerint a kérdéses szolgáltatások a Nizzai Megállapodás szerint különböző osztályokba tartoznak. Valójában — mint arra az OHIM is hivatkozik — a 2868/95 rendelet 2. szabályának 4.) bekezdése előírja, hogy „az egyes [...] szolgáltatások [...] nem tekinthetők egymáshoz nem hasonlóknak azon az alapon, hogy a [nizzai] osztályozás különböző osztályaiba tartoznak.”
- 65 Végül: a szolgáltatások közötti hasonlóság mérlegelése során nem releváns a felperes azon érve, amely szerint a fellebbezési tanács érvelése végső soron oda vezet, hogy a 35. osztályba tartozó szolgáltatásokat oltalmazó védjegy automatikusan az ugyanezen területhez tartozó képzési szolgáltatásokat is oltalmazza.

A kérdéses megjelölésekről

- 66 A fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy a közönség a szóban forgó megjelöléseket azonos kereskedelmi forrásból származónak fogja vélni.
- 67 A fenti megállapítás megalapozottságának megítélésakor a szóban forgó megjelölések vizuális, hangzásbeli és fogalmi hasonlóságát kell vizsgálni.

- 68 A vizuális és hangzásbeli hasonlóságot érdemes együtt vizsgálni.
- 69 E szempontból először is megállapítható, hogy a felek nem vitatták a fellebbezési tanács azon megállapítását, amely szerint a bejelentett védjegy „M+M” eleme megkülönböztetőképességgel rendelkezik (a megtámadott határozat 16. pontja).
- 70 A fellebbezési tanács ezt követően úgy ítélte meg, hogy a bejelentett védjegy domináns része az „eurodata” elem, és bár az „M+M” elem vitathatatlanul megkülönböztetőképességgel rendelkezik, az „eurodata” elemről nem vonja el a figyelmet olyan mértékben, hogy a közönség ténylegesen eltérő módon érzékeli ezt a védjegyet. A fellebbezési tanács szerint egyrészt az „eurodata” elemet könnyű kiejteni és megjegyezni, másrészt ez az elem hosszabb, és jelentősebb hatást vált ki, mint az „M+M” rész, amely jóval tömörebb (a megtámadott határozat 16. és 18. pontja).
- 71 E szempontból kiemelendő, hogy egyrészt az „M+M” megjelölést — mint rövid elnevezést — legalább annyira egyszerű kiejteni és megjegyezni, mint az „eurodata” kifejezést. Hozzá kell tenni, hogy — mint azt a felperes helyesen megállapította — a rövid betűkombinációkból álló védjegyek roppant elterjedtek. Másrészt az „M+M” elem éppen azért, mert tömör és rövidebb, mint az „eurodata” szó, jobban felkelti a közönség figyelmét, ráadásul ez a bejelentett védjegy első eleme, és jelen esetben szakmai közönségről van szó.
- 72 Ezenkívül, bár a korábbi védjegyben szereplő „TV” megjelölés leíró jellege nem vitatott, a „TV” megjelölés nem hagyható figyelmen kívül a szóban forgó megjelölések vizuális és hangzásbeli összehasonlításánál. Vagyis az „M+M” és „TV” jelölések bármily rövidek is, nagyon különbözőek. Ezen felül az első a

megjelölés előtt, a másik a megjelölés után szerepel. Így a kérdéses megjelölésekben szereplő további elemek azt az összbemórást eredményezik, hogy valamennyi megjelölés különböző (lásd ebben az értelemben a már hivatkozott GIORGIO BEVERLY HILLS-ítélet 43. pontját).

- 73 Mindebből az a következtetés vonható le, hogy a fenti két pontban ismertetett körülmények együttesen elegendőek a bejelentett védjegyben szereplő „EURODATA” elem és a korábbi védjegyben szereplő „EURODATA” elem közötti esetleges hasonlóság meglétének cáfolatára.
- 74 Mindebből következően a szóban forgó megjelölések sem vizuális megjelenésükben, sem hangzásukban nem hasonlók.
- 75 Ilyen körülmények között nem szükséges a fellebbezési tanács azon megállapításának vizsgálata, amely szerint az „eurodata” elem megkülönböztetőképeséggel rendelkezik. Ha ez a megállapítás helytálló volna is, az sem változtat az előző pontban megfogalmazott következtetés alapjául szolgáló körülményeken.
- 76 Bár a szóban forgó megjelölések vizuális és hangzásbeli összehasonlítása arra enged következtetni, hogy jelen esetben a megjelölések nem hasonlók, fogalmi szempontból mégis meg kell vizsgálni őket, hiszen a megtámadott határozat közvetlenül nem foglalkozott a fogalmi összehasonlítással.
- 77 Ebből a szempontból kiemelendő, hogy a korábbi védjeggyel kapcsolatban nem vitatták a fellebbezési tanács azon megállapítását, amely szerint a „TV” elem a korábbi védjegy oltalma alá tartozó szolgáltatások tekintetében leíró jelleggel bír. Az Elsőfokú Bíróság egyetért ezzel az állítással, és hozzáteszi, hogy következésképpen ezen elem jelentése a releváns vásárlóközönség számára szükségszerűen világos és pontos.

- 78 A bejelentett védjeggyel kapcsolatban megállapítható, hogy az érintett vásárlóközönség számára az „M+M” megkülönböztető elemnek nincsen világos és pontos jelentése, hanem egyértelműen és egyszerűen a felperes nevére utal. Ezen elemnek tehát egészen más a jelentése, mint a korábbi védjegyben szereplő „TV” elemnek. Ebből következően a két jelölés között nincsen jelentésbeli hasonlóság.
- 79 Az OHIM azon érvelését illetően, miszerint a fogyasztók leginkább az „eurodata” szóra figyelnek fel, illetve az „M+M” megjelölés hozzáadása nem igazán változtatja meg a szóban forgó megjelölések összhatását, megemlítenő, hogy — mint az előzőekben kifejtésre került — az érintett közönség szakmabeliekből áll, akiknek a figyelme éppen annyira fog az „M+M” elemre irányulni, mint a bejelentett védjegyben szereplő „eurodata” elemre.
- 80 Így tehát megállapítható, hogy a szóban forgó megjelölések fogalmilag nem hasonlóak.
- 81 Ezen a megállapításon a beavatkozó azon érve sem változtat, amely szerint számos nemzeti védjegy hivatal már bejegyezte az EURODATA TV védjegyét. Valójában a jelen ügy nem az EURODATA TV bejegyezhetőségét érinti, hanem csakis annak eldöntésére irányul, hogy a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerint fennáll-e az összetévesztés veszélye a bejelentett és a korábbi védjegy között.
- 82 Végül a beavatkozó azon érvéről, amely a felperes német védjegyének állítólagos 1993. évi bejegyzési kérelmével kapcsolatos, megállapítható, hogy az nem függ össze a szóban forgó bejelentett védjeggyel.

- 83 Mindebből következően téves a fellebbezési tanács azon megállapítása, hogy a közönség a szóban forgó megjelöléseket ugyanazon kereskedelmi forrásból származónak véli.

Az összetévesztés veszélyéről

- 84 A fellebbezési tanács a szóban forgó megjelölések összetévesztésének veszélyével kapcsolatos következtetéseit nem fejtette ki bővebben. Mindössze azt mondta ki, hogy amennyiben az „eurodata” kifejezésnek megkülönböztető képességet tulajdonít — mint azt a megtámadott határozatban is tette —, úgy kell tekinteni, hogy ezek a megjelölések az összetéveszthetőségig hasonlóak, mivel azonos vagy hasonló szolgáltatásokra vonatkoznak, és mind hangzásukban, mind képi megjelenésükben, sőt talán fogalmilag is nagymértékben hasonlóan.
- 85 Így a korábban kifejtettek alapján a kérdéses szolgáltatások részben azonosak, részben hasonlóak. Ugyanakkor — még akkor is, ha a kérdéses szolgáltatások között fennáll bizonyos azonosság vagy hasonlóság — a kérdéses megjelölések közötti vizuális, hangzásbeli és fogalmi különbségek kellően elhárítják azt a veszélyt, hogy a célközönség összetéveszti őket (lásd ebben az értelemben a korábban már hivatkozott GIORGIO BEVERLY HILLS-ítélet 52. pontját). Amikor ugyanis a bejelentett védjegy által megjelölt szolgáltatásokat — melyek vizuális megjelenésükben, hangzásukban és fogalmilag is eltérnek a korábbi védjegytől — elérhetővé teszik a célközönség számára, az nem fogja ezeket azonos kereskedelmi forrásból származónak tekinteni. Következésképpen nem áll fenn annak veszélye, hogy a célközönség kapcsolatot létesít a két védjegy által megjelölt szolgáltatások között.
- 86 Ezt a következtetést erősíti az is — mint az a fenti 51. és 52. pontban is kifejtésre került — hogy a szóban forgó szolgáltatások címzettjei valamennyien szakmabeliek, akik különös érdeklődéssel és figyelemmel vannak a kérdéses megjelölések iránt.

- 87 Mindebből következik, hogy a fellebbezési tanács — amikor úgy ítélte meg, hogy fennáll az összetévesztés veszélye, és ez alapján megsemmisítette a felszólalási osztálynak a felszólalást elutasító határozatát — tévesen értelmezte a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontját.
- 88 Következésképpen helytálló az érvelés, amely szerint megsértették ezt a rendelkezést, és a megtámadott határozatot hatályon kívül kell helyezni.
- 89 Ezzel kapcsolatban ugyanakkor megemlítenéd, hogy — amint az a fenti 13. pontban is kifejtésre került — a fellebbezési tanács nem pusztán a felszólalási osztály határozatának megsemmisítésére szorítkozott, hanem egyúttal vissza is utalta elé az ügyet, hogy a 9., a 16. és a 42. osztályba tartozó szolgáltatások és áruk vonatkozásában járjon el a védjegy-bejelentési kérelemmel kapcsolatban. Jelen ügyben azonban a felszólalás kizárólag a 35. és a 41. osztályba tartozó és a védjegy-bejelentési kérelemben megjelölt szolgáltatásokra vonatkozik. A 9., a 16. és a 42. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások tehát nem voltak tárgyai a felszólalási osztály előtt folyó jogvitának, és következésképpen a fellebbezési tanács előtt folyó jogvitának sem. A megtámadott határozatból következik, hogy a beavatkozó csak azt kérte a fellebbezési tanácstól, hogy semmisítse meg a felszólalási osztály határozatát, és a felszólalásban megjelölt szolgáltatások vonatkozásában, amelyek a Nizzai Megállapodás szerint a 35. és 41. osztályba tartoznak (a megtámadott határozat 8. pontja), utasítsa el a bejelentést.
- 90 E körülmények miatt egyszerű megerősítésnek tekintendő az a határozat, amely alapján a fellebbezési tanács a felszólalási osztálynak úgy utalta vissza az ügyet, hogy az a 9., a 16. és a 42. osztályba tartozó árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban tegyen eleget a védjegy-bejelentési kérelemnek, ami szükséges volt ahhoz, hogy ezt követően az OHIM a megjelölt áruk és szolgáltatások tekintetében lefolytathassa a bejelentett védjegy lajstromozási eljárását. Mindebből következően az itt kifejtett érv

alapján a megtámadott határozatot nem lehet hatályon kívül helyezni. Ez a megerősítés nem ellentétes a felszólalási osztály határozatának a felperes számára kedvező és a tárgyaláson általa kifejtett részével (lásd fent a 23. pontot).

- 91 A fentiekből következően a megtámadott határozatot hatályon kívül kell helyezni, kivéve azt a részt, amelyben a fellebbezési tanács a határozatot visszautalja a felszólalási osztály elé abból a célból, hogy az a 9., a 16. és a 42. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások vonatkozásában járjon el a védjegy-bejelentési kérelemnek megfelelően.

A költségekről

- 92 Az eljárási szabályzata 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pereszes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 93 Jelen esetben az OHIM és a beavatkozó is pereszes lett, mivel a megtámadott határozatot hatályon kívül kell helyezni. Ezenkívül a felperes azt kérte, hogy az OHIM-ot kötelezzék saját költségei viselésére.
- 94 Mindezek alapján a Bíróság az OHIM-ot kötelezi a felperes költségeinek viselésére, a beavatkozó pedig köteles saját költségeit viselni.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (második tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) Az Elsőfokú Bíróság hatályon kívül helyezi a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) első fellebbezési tanácsának (R 698/2000-1. sz. ügy) 2001. október 2-i határozatát, kivéve abban a részében, amelyben visszautalja az ügyet a felszólalási osztály elé, hogy ez utóbbi a 9., a 16. és a 42. osztályba tartozó szolgáltatások és áruk vonatkozásában járjon el a védjegy-bejelentési kérelemnek megfelelően.**

- 2) Az Elsőfokú Bíróság a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalt (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) kötelezi a felperes költségeinek viselésére.**

- 3) A beavatkozó maga viseli saját költségeit.**

Pirrung

Meij

Forwood

Kihirdetve Luxembourgban, a 2004. június 30-i nyilvános ülésen.

H. Jung

J. Pirrung

hivatalvezető

elnök